Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

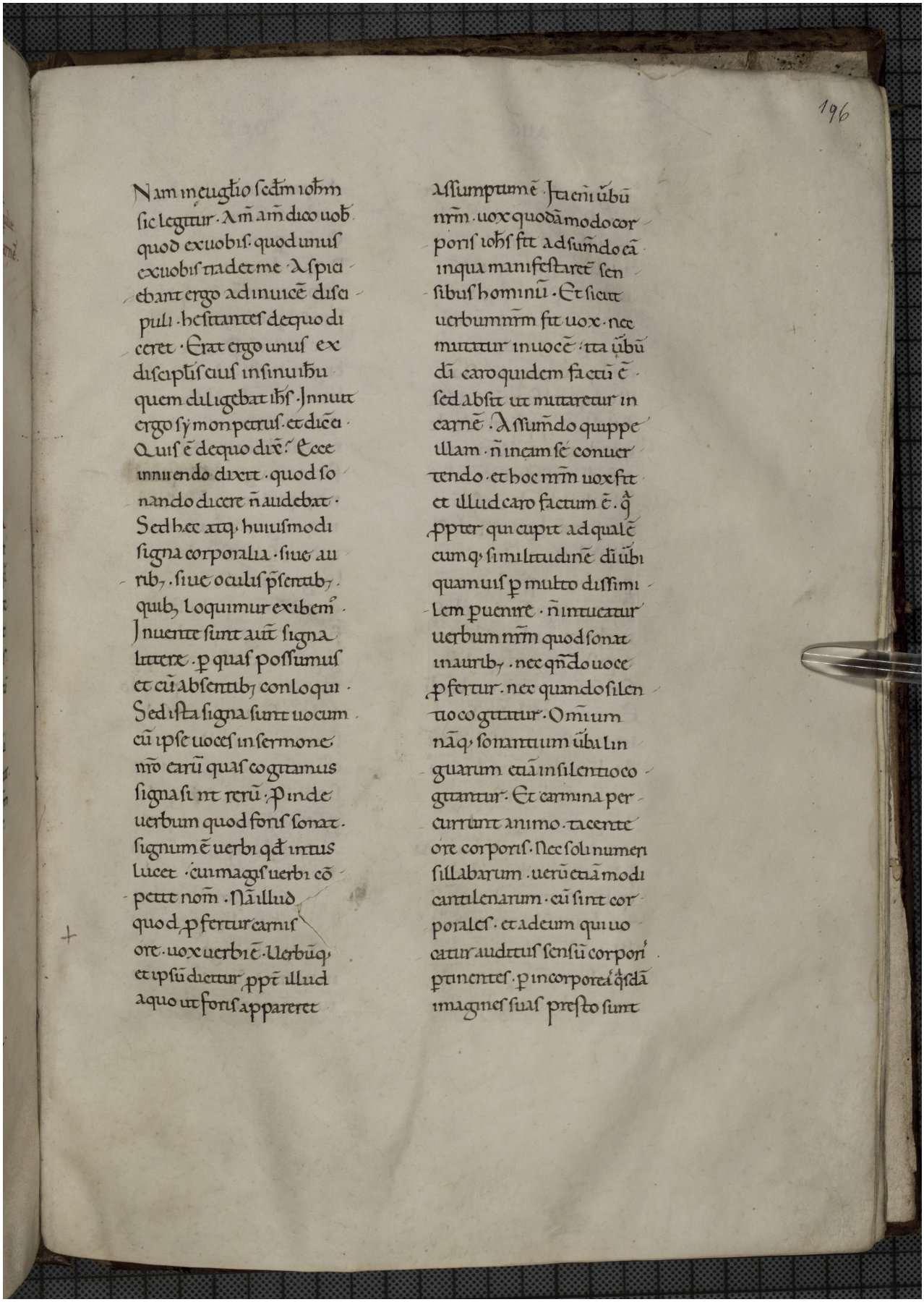

196

Nam in euangelio secm iohm
sic legitur. Amn amn dico uob
quod ex uobis. quod unus
ex uobis tradet me. Aspic
ebant ergo ad invicē disci
puli. hesitantes de quo di
ceret. Erat ergo unus ex
discipulis eius in sinu ibu
quem diligebat ihs. Innuit
ergo symon petrus. et dicē ei
Quis ē de quo dicē? Ecce
innuendo dixit. quod so
nando dicere ñ audebat.
Sed hec atq; huiusmodi
signa corporalia. siue au
rib; siue oculis psentib;
quib; loquimur exibem.
Inuenite sunt aut signa
litterę. p quas possumus
et cū absentib; conloqui.
Sed ista signa sunt uocum
cū ipse uoces in sermone
mo carū quas cogitamus
signa sint rerū. Pinde
uerbum quod foris sonat.
signum ē uerbi qd intus
lucet. cui magis uerbi cō
petit nom. Nā illud
quod p fertur carnis
ore. uox uerbi ē. Uerbūq;
et ipsū dicitur ppt illud
a quo ut foris appareret
assumptum ē. Hic cū ūbū
nrm. uox quodā modo cor
poris iohs fit ad sumēdo eā
in qua manifestaret sen
sibus hominū. Et sicut
uerbum nrm fit uox. nec
mutatur in uocē. ita ūbū
dī caro quidem facta ē.
sed abest ut mutaretur in
carnē. Assumēdo quippe
illam. ñ in eam se conuer
tendo. et hoc nrm uox fit
et illud caro factum ē. q̄
ppter qui cupit ad qualē
cumq; similitudinē dī ūbi
quam uis p multo dissimi
lem puenire. ñ intuetur
uerbum nrm quod sonat
in aurib; nec qndo uoce
p fertur. nec quando silen
tio cogitatur. Omium
nāq; sonantium ūbi lin
guarum etiā in silentio co
gitantur. Et carmina per
curritant animo. tacente
ore corporis. Nec soli numeri
syllabarum. uerū etiā modi
cantilenarum. cū sint cor
porales. et ad eum qui uo
catur auditus sensū corpori
pertinentes. p incorporeā q̄sdā
imagines suas presto sunt